

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/400/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522207537
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1522207537.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Q., nar. XX.XX.XXXX a P. S., nar. XX.XX.XXXX, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - P. Y. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, W. a otec - P. S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Dr. L. XX, M. an der T., Rakúska republika, zastúpený Mgr. Zuzanou Gálikovou, advokátkou so sídlom Farská 33, Nitra, IČO: 50 940 945, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 01.12.2022, č. k. 68P/210/2022-13, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V, uznesením, zo dňa 01.12.2022, č.k. 68P/210/2022-13, vo výroku I. zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. II. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil čl. 4, § 2 ods. 1 a 2, § 113, § 360 ods. 1, § 367 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 234 ods. 1, § zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 3 ods. 1, čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb., čl. 32 ods. 1, 4 Listiny základných práv a slobôd. Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho účel, charakter a podmienky nariadenia. Pri vysporiadaní sa s právomocou súdu na konanie, vec posúdil podľa čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 druhá veta písm. b), čl. 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 119/2001 Z. z.) a čl. 20 ods. 1 a 2 Nariadenia Rady (ES) č. 201/2003 z 27.11.2002 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkom v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len „Nariadenie Brusel IIa“). V prvom rade sa vysporiadal s otázkou svojej právomoci na konanie o návrhu otca na nariadenie opatrenia o zverení maloletých detí do starostlivosti otca a uložení povinnosti matke odovzdať maloleté deti do starostlivosti otca bývajúceho v Rakúsku. Uviedol, že nedostatok právomoci spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania s nevyhnutným následkom vo forme uznesenia o zastavení konania. Poukazujúc na existenciu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/47/2020 o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, ktoré nie je do dňa rozhodovania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia právoplatne skončené, považoval za potrebné zdôrazniť, že len výsledok tohto konania určí a rozhodne spor medzi opatrovníckym súdom na Slovensku a v Rakúsku, pričom v uvedenom konaní bude vyriešená aj otázka bydliska maloletých detí a s tým súvisiaca otázka právomoci súdu konať a rozhodovať vo veciach týkajúcich sa výkonu

rodičovských práv a povinností k obom maloletým deťom. Konštatoval, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má právomoc rozhodovať súd vtedy, ak sa návrh týka veci, v ktorej je daná právomoc súdu rozhodovať meritórne. Nariadiť neodkladné nariadenie (predbežné opatrenie) vo veci starostlivosti o maloleté deti môžu však aj súdy členského štátu, ktoré nemajú právomoc rozhodovať vo veci samej (čl. 20 Nariadenia Brusel II bis, alebo čl. 14 Nariadenia rady (ES) č. 4/2009 o výživnom), ale len za kumulatívneho splnenia podmienok, ktoré boli definované v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora z 02.04.2009 A, C- 523/07 a to, že predmetné opatrenie musí byť naliehavé, musí byť prijaté vo vzťahu k osobám alebo majetku nachádzajúcim sa v členskom štáte, v ktorom je sídlo súdu, na ktorom bolo zahájené konanie a musí mať dočasnú povahu. Uzavrel, že čl. 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis oprávňuje súd, ktorý nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej, prijať výnimočne predbežné (neodkladné) opatrenie týkajúce sa rodičovských práv a povinností, pričom je potrebné vychádzať z toho, že pojem naliehavosti obsiahnutý v uvedenom ustanovení sa týka tak situácie, v ktorej sa nachádza dieťa, ako aj praktickej nemožnosti podať návrh týkajúci sa rodičovských práv a povinností na súd príslušný na rozhodnutie vo veci samej (rozsudok Európskeho súdneho dvora z 23.12.2009, C - 403/09 PPU). Uzavrel, že v danej veci má právomoc rozhodnúť o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, aj keď dosiaľ nie je ustálená právomoc súdu na konanie vo veci samej, nakoľko sú kumulatívne splnené všetky podmienky zadefinované v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora z 02.04.2009 A, C- 523/07. Z obsahu spisu sp. zn. 20P/150/2020 mal preukázané, že rodičia maloletých detí nie sú manželia, maloleté deti sa narodili na Slovensku, v roku 2013 sa rodičia spolu s deťmi presťahovali do Rakúska, kde maloletí navštevovali jasle aj materskú školu, bývali v rodinnom dome. Od nástupu na povinnú školskú dochádzku maloletí navštevujú základnú školu v Bratislave, kde ich rodičia denne vozili. Dňa 8.7.2020 matka odišla s maloletými deťmi z Rakúska, prenajala si byt v Bratislave, otec bol s maloletými v telefonickom kontakte od 10.7.2021 do 18.7.2021 a od augusta 2020 do 30.10.2020 sa rodičia striedali v starostlivosti o maloletých v jednotýždňových intervaloch. K zmene situácie došlo od 30.10.2020, pričom otec bol v osobnom kontakte s maloletými od 03.11.2020 do 05.11.2020, dňa 06.12.2021 odovzdal deťom darčeky na Mikuláša a počas Vianočných sviatkov s nimi nemal byť. Uviedol, že aktuálne matka s otcom nekomunikuje, matka sa nedostavila na druhé pojednávanie nariadené vo veci výkonu rozhodnutia (sp. zn. 4Em/7/2021), v ktorom otec trval na nariadení znaleckého dokazovania v záujme najlepšieho psychického vývinu maloletých detí z dôvodu závažných skutočností, pričom matka súhlasila s návrhom na znalecké dokazovanie. Konštatoval, že jednou z úloh znalca bude posúdiť aktuálny psychický stav maloletých detí v kontexte rôznych súvislostí a doplňujúcich otázok položených súdom. Po preskúmaní návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu a nedostatočných dôvodoch na jeho vyhovenie. Mal za to, že otec dostatočne neosvedčil potrebu ním požadovanej neodkladnej úpravy, keď osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti) a pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Uvedené neznamena, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Otec žiadal maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti prostredníctvom neodkladného opatrenia za situácie, kedy je konanie v merite prerušené a za stavu, kedy žiadal o nariadenie znaleckého dokazovania (prešetrenie psychického stavu). Prihliadol na obsah pripojených spisov vedených vo veci maloletých detí S., najmä zo spisu sp. zn. 4Em/7/2021 a zohľadnil požiadavku otca na vykonanie znaleckého dokazovania aj ohľadom detí. Konštatoval, že doposiaľ znalecké dokazovanie neprebehlo, pričom súd v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania, poskytol ustanovenej znaleckej organizácii k dispozícii potrebné podklady. Mal za to, že za daného stavu je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Otec síce tvrdí, že v danom prípade je vážne narušený priaznivý psychický vývoj maloletých detí, pričom toto tvrdenie ničím neosvedčil. Uviedol, že pre súd je prioritou záujem maloletých detí, ktorý má prednosť pred záujmom rodiča a nemožno umožniť rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovalo zdravie a rozvoj detí. Poukázal na čl. 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, ktorým je obligatórne viazaný a uzavrel, že vzhľadom na doposiaľ prebiehajúce konanie o návrat maloletých do krajiny ich obvyklého pobytu (vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/47/2020) je povinný sa zdržať rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne. Dal do pozornosti, že účelom neodkladného opatrenia je vo všeobecnosti ochrana ohrozeného záujmu maloletých detí s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Uzavrel, že daný návrh otca presahuje rámec

neodkladného opatrenia upravený ust. § 367 CMP. Poukázal na skutočnosť, že z predloženého opisu skutkových okolností nevyplýva za daných okolností potreba dočasnej úpravy pomerov maloletých detí v zmysle návrhu otca, keďže nezistil ohrozenie záujmu, života alebo zdravia maloletých detí, pre ktoré by bolo potrebné „formou neodkladného opatrenia“ v podstate zmeniť rozhodnutie (neodkladné opatrenie), ktorým boli maloleté deti pôvodne zverené do starostlivosti matky. Z uvedených dôvodov návrh otca zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhujúc napadnuté rozhodnutie zmeniť a jeho odvolaniu vyhovieť. Uznesenie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne a nezohľadňujúce záujem maloletých detí. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Za nesprávne považoval závery, že dostatočne neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy spočívajúcej v povinnosti matky odovzdať maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti. Tiež považoval za nesprávne konštatovanie súdu, že maloleté deti boli neodkladným opatrením pôvodne zverené do starostlivosti matky, pretože doposiaľ nebolo vo vzťahu k maloletým nariadené rozhodnutie o ich zverení, ale len neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený styk otca s maloletými. Mal za to, že osvedčil, že maloleté deti sa ocitli v situácii, kedy je ohrozený ich zdravý fyzický psychický a sociálny vývin. Mal za to, že dokazovaním v konaní o výkon rozhodnutia (pripojený spis sp. zn. 4Em/7/ 2021) je preukázané, že starostlivosť o maloleté deti zo strany matky má na ne veľmi negatívny vplyv a tieto závery vyplývajú z listinných dôkazov, výsluchu otca, správy kolízneho opatrovníka, správy zo školy a správy Mgr. N.. V uvedenom konaní bolo preukázané, že matka nerešpektuje právo maloletých na zachovanie ich vzťahu k obidvom rodičom, sústavne emocionálne zneužíva deti a vzhľadom na dĺžku trvania tohto stavu niet pochybností o jeho negatívnom dopade na psychické zdravie maloletých. Namietal, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje vysporiadanie sa so skutkovými tvrdeniami uvedenými v jeho návrhu, a nie je náležite odôvodnené. Podľa jeho názoru, odôvodnenie rozhodnutia je zúžené len na strohé konštatovanie, že súd nezistil ohrozenie záujmu života a zdravia maloletých detí. Za nesprávnu považoval argumentáciu súdu, ktorý sa odvoláva na znalecké dokazovanie, pretože súdom poverená znalecká organizácia Experti forenznej psychológie s.r.o. vôbec nekoná a vypracovanie posudku v súdom určenej lehote sa javí ako nereálne. Z uvedeného dôvodu záujem ochrany maloletých detí nebude možné preukázať výsledkami znaleckého dokazovania, pritom ako otec nemá možnosť dať deti vyšetriť nezávislým odborníkom, aby preukázal ich zlý zdravotný stav, vážnosť a naliehavosť situácie, ktorá je zrejme z konania o výkon rozhodnutia. Pokiaľ súd poukazuje na absenciu osvedčenia potreby rozhodnúť neodkladným opatrením uviedol, že doposiaľ nebola ustálená právomoc súdu na konanie vo veci samej a jediný inštitút, ktorým sa môže domáhať ochrany záujmov maloletých je neodkladné opatrenie. Uviedol, že súd v bode 31 napadnutého uznesenia odkazom na článok 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis pripúšťa možnosť prijať neodkladné opatrenie týkajúce sa rodičovských práv a povinností v prípade ich naliehavosti. Namietal, že súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, keď nevhliadol potrebu okamžite rozhodnúť o vyňatí detí z negatívneho prostredia matky a umiestnenia ich do starostlivosti otca, u ktorého doposiaľ nebola preukázaná žiadna pochybnosť v jeho starostlivosti. Keďže maloleté deti sú v citlivom veku, predĺžovanie tejto situácie by mohlo spôsobiť vážne narušenie ich psychického a fyzického zdravia. Mal za to, že súd mal zohľadniť aj postoj matky, ktorá svojím správaním dokazuje, že jej cieľom je vykresliť ho pred maloletými deťmi negatívne a vylúčiť ho z dosahu ich výchovy a starostlivosti. Matka sa pokúsila účelovo ho obviniť podaním trestného oznámenia zo dňa 30.07.2021 pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktoré oznámenie bolo odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania a konanie, z ktorého ho matka obvinila, nebolo preukázané. Uviedol, že v trestnom konaní boli vykonané rozsiahle úkony, vypočutí svedkovia, ktorí potvrdili, že neboli svedkami žiadneho násillia, ktoré tvrdenia vychádzajú iba z vyjadrení matky v čase po neoprávnenom premiestnení maloletých detí. Za nepravdivé a zavádzajúce považoval vyjadrenie matky k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 13.12.2022, pretože popis jeho stretnutí s maloletými vôbec nekorešponduje s realitou. Stretnutia s deťmi opísal vo svojich podaniach a priložil fotodokumentáciu aj nahrávku. Svojich vyjadrení sa pridržiava a situáciu v nich opísal pravdivo. Ohľadom styku v dňoch 21.10.2022, 25.10.2022, 28.10.2022, 18.11.2022, 23.11.2022 a 7.12.2022 poprel, že by maloletý P. pred ním utekal, že by sa deťom vyhrážal, slovami deti sú prekrúcané, pričom upozornil, že maloletý P. sa dožadoval v knižnici knihy, ktorá nie je primeraná jeho veku. Právnomu zástupcovi matky oznámil, že jeho styk s maloletými sa nerealizuje. Zdôraznil, že matka pri styku otca s deťmi nikdy nebola, pri ich prevzatí býva prítomný starý otec a napriek tomu matka podrobne opisuje priebeh stretnutí, pocity detí a vyjadrenia otca. Je zrejme, že deti sú matkou konfrontované podrobne o priebehu styku, o tom kto čo povedal a urobil. Ponechal na zvážení súdu vyhodnotiť ako toto môže vplývať na maloletých. Uviedol, že matka pozitívne nevyzdvihla, že od 20.10. do 28.10.2022 sa päťkrát realizoval styk s maloletým P. v poriadku, v

domácom prostredí otca, pričom vykonávali rôzne aktivity a maloletý bol spokojný a šťastný. Matka má jeho telefón zablokovaný a na sms správy a emaily odpisuje len výnimočne. Zo strany matky ide o absolútne chladný dištanc, preto niet divu, že si nedokáže obnoviť vzťah s deťmi, ktoré vidia, že pri stretnutiach nie je, nechce byť a o otcovi pekne nerozpráva. Počas celého konania matka otvorene prejavuje negatívny postoj k nemu ako k otcovi maloletých, pričom on musí neustále vyvracať jej nepravdivé tvrdenia a poskytovať k nim dôkazy. Matka doposiaľ však nepodložila žiaden dôkaz, preto navrhol, aby si súd od matky vyžiadal dôkazy preukazujúce jej tvrdenia. Pripomenul, že na Okresnom súde Bratislava V prebieha pod sp. zn. 4Em 7/2021 konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia na základe návrhu zo dňa 12.08.2021, pričom súd dňa 15.08.2021 uznesením č.k. 4Em/7/2021-629 nariadil výkon rozhodnutia a do vydania uznesenia podrobne skúmal realizáciu styku. Poukázal na to, že v priebehu konania o nariadenie výkonu rozhodnutia v uvedenej veci sa uskutočnili dve pojednávania, do konania vstúpil prokurátor, vyjadroval sa kolízny opatrovník, škola, Občianske združenie Tenenet a na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka sa dopustila nerešpektovania exekučného titulu, čím zmarila styk oprávneného s maloletými minimálne od júla 2021 doposiaľ, bez udania relevantného dôvodu. Dal do pozornosti, že z uznesenia súdu vyplýva povinnosť matky zodpovednej za výchovu detí nenechávať všetko na ich vôli a nechať ich diktovať si podmienky, pričom spôsob konania matky súd hodnotí ako zneužívanie svojho postavenia rezidenčného rodiča. Obdobný názor vyjadril aj prokurátor vo vyjadrení zo dňa 23.09.2022 v spomínanom konaní, pričom zo záverov súdu a prokuratúry možno mať za preukázané, že matka nehovorí pravdu a zavádza súd. Poukázal na to v akom neprajnom prostredí voči otcovi žijú deti a sú vychovávané. Tvrdenia matky o tom, že vyvíja na maloleté deti tlak a zaťažuje ich súdnym konaním považoval za zavádzajúce, nakoľko maloleté deti sú o konaní detailne informované matkou. Pokiaľ by matka len minimálne konala v záujme maloletých, prispela by svojim pôsobením k znovuobnoveniu jeho vzťahu s maloletými a nemuselo byť dochádzať k súdnym konaniam. Dňa 17.01.2023 otec poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.01.2023 č.k. 4Em/7/2021-952, ktorý uložil matke pokutu vo výške 500 eur z dôvodu neumožňovania otcovi realizovať styk s maloletými. Súčasne oznámil, že dňa 17.01.2023 Okresný súd Bratislava 1 v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/47/2020 rozhodol o nariadení návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu - Rakúska republika.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením a poukazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď si ustálil právomoc na konanie berúc do úvahy prebiehajúce konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/47/2020 o návrat maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu, ktoré zatiaľ nie je právoplatne skončené a vo svojom rozhodnutí správne aplikoval čl. 3 a 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí s ohľadom aj na čl. 20 ods. 1 a 2 Nariadenia Brusel II a. Nakoľko vo veci maloletých detí prebieha návratové konanie, t.j. konanie o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní detí, je povinnosťou súdu zmluvného štátu, zdržať sa rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až do rozhodnutia o tom, že návrat detí sa v zmysle dohovoru neuskutoční. Nariadenie Brusel IIa v čl. 20 ods. 1 a 2 upravuje postup súdu, podľa ktorého v prípadoch v nalievavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu. Pokiaľ si súd prvej inštancie ustálil právomoc na konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, správne následne vec preskúmal v kontexte čl. 20 Nariadenia Brusel IIa. a pri posúdení dôvodnosti prijatia predbežného opatrenia návrh vyhodnotil aj vo vzťahu k ustanoveniam Civilného mimosporového a sporového poriadku (§ 367 CMP a § 324 CSP). V danej veci je potrebné uviesť, že predbežné alebo ochranné opatrenie je pri rozhodovaní o zverení maloletých detí (ich odovzdaní do starostlivosti druhého rodiča) výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len v nalievavých prípadoch. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že otec neosvedčil splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, potrebu bezodkladnej, ani nalievavej úpravy pomerov v ním navrhovanom rozsahu a ani ohrozenie života a zdravia maloletých detí. Skutočnosť, že matka otcovi bráni v kontakte s maloletými deťmi je predmetom konania o výkon rozhodnutia (sp. zn. 4Em/7/2021), v rámci ktorého súd pristúpil ku sankciám voči matke a tiež k

nariadeniu znaleckého dokazovania. Argumenty otca, že matka ho o maloletých deťoch neinformuje, nekomunikuje s ním, deťom bráni v stretnutí aj so širšou rodinou, svojim správaním manipuluje maloleté deti tiež nie sú dôvodom pre vydanie rozhodnutia o dočasnom zverení, resp. odovzdaní maloletých do starostlivosti otca, teda vydanie rozhodnutia o opatrovníctve maloletých. Uvedené výhrady môže otec uplatniť v konaní vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Pokiaľ ide o námietky otca, že súd nesprávne vec posúdil, keď vychádzal zo skutočnosti, že maloleté deti boli neodkladným opatrením pôvodne zverené do starostlivosti matky, pretože doposiaľ vo vzťahu k maloletým bolo nariadené neodkladné opatrenie o styku otca s maloletými, odvolací súd udáva, že uvedená okolnosť nemá vplyv na zmenu napadnutého rozhodnutia. Bez ohľadu na to, či otec žiadal o zverenie alebo prezverenie maloletých do svojej starostlivosti, predmetom jeho návrhu bolo určenie opatrovníctva maloletých detí, o ktorom je možné rozhodnúť len v naliehavých prípadoch.

8. Z uvedeného dôvodu odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil výrok uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako správny.

9. Odvolací súd sa zaoberal námietkami otca o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia a po preskúmaní rozhodnutia dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti ust. § 236 CSP a je založené na relevantných skutočnostiach. Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Odvolací súd z uvedených dôvodov námietku otca o porušení jeho práva na spravodlivý proces spôsobeného nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyhodnotil ako neopodstatnenú.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).